

41
wurt vnser hze vil güt
lich inwēdig redend mit
d' sele. **D**a von so sont ir vil
gütlich vñ vil tugēdlich en
phahē so vñ herre vñ ar
bait git won nach dē sturm
wetter komet gn̄ dū hausse
sonne. **D**z ist also vil gespro
chen. **N**ach d' betrōbfall vñ
nach der arbeit kont gern
vnser hzen gnade. **N**u sōt
ir willen swa ir den willā
gen hōret d' vñ hze dēne
redet als d' willag sprichet.
Ich wil hōren w' vnser hze
in mir rede. **E**r redet frid in
sin volke. da bi d' er sprichet
Ich wil hōren w' **G**ot in mir
redet. **D**a mit git er vñs ze
ze vstände d' er vil sōsteli
che redet inwēdig. w' aler
dū red si d' waill dū sel mi
chels bas dēn si gesagē kū
ne. **D**a von sprichet sant av
gustin. **N**ur ist erschimē am
lichtes licht ob min sele.
vñ ich w' gefvret in ain vñ
vtrāglich sōskait. da ward
ich min selles vngewalag.

vñ w' d' sōskait als vñerbāt.
d' ich mit min hzen. daran
nit kan gedenkē. **N**un mont
kan da von nit gespreche. vñ
ich kan da von nieman mōt
gelagen. **N**u sont ir mer
ken d' erst wort. **S**i sont sich
ziehen vō allem schalle. was
sont si me tōn. si sont d' hys
leraiten. so d' hze kome. d' er
es schön vñde vñ wol lerait.
Dis hys ist vnser hze. d' sont
wir leraiten. swēn vnser hze
kome d' er es schön vñde. d'
vnser hze si vnser hzen hys.
d' sprichet er selbe. **N**un vatt
hāt mir dis hys gelen ze ai
nem rehten erte. **D**is hys sont
wir leraitē. **I**n trūwen wir sōt
die sūnde vs fvlen vñ die vñ
tugēd d' sūnden. vñ demne sont
wir es zieren mit tugēdlichen
wēchen. vñ sont vnser hertze
reht blōmen mit tugēdlichen
gedanken. **D**z dritte d' die
tōn sont die us hzen laitent
d' ist d' si den schatz getvlich
gehaltint. den er in bevolhen
hāt. **I**n trūwen vnser herre